

” För vem är jag att säga att hen är onormal?...”

KRÖNIKA
Tina Persson

Vad är normalt? Vem är normal? Varför är det normalt?

Många säger att män är från Mars och kvinnor är från Venus. För egen del så undrar jag helt klart vilken planet jag har kommit ifrån? Det är ofta som jag känner att jag passa inte in här, som Noice sjunger i en av mina ungdomsdängor.

Det är ofta som jag tänker att, tänkt om jag kunde vara normal som ALLA andra? Men så inser jag att vad är normalt, vem är normal och varför skulle just det vara normalt?

Kanske är det jag som är helt normal och alla andra lite annars eller? Varför inte? Vem är det som bestämmer just normalt?

Det är en fråga att fundera över i sommar!

Jag såg Project Runway där helt plötsligt alla modellerna för deltagarna inte var pinnsmåla, som dom var vana.

Nä, äntligen hade tävlingen öppnat dörren för alla storlekar och jag minns hur några av deltagarna var så förtvivlade.

För det här var ju inte normalt och hur skulle dom tänka nu? Till varje tävling så fick deltagarna även byta modell, så storleken var verkligen en utmaning och som någon sa att alla vill se vackra ut eller hur? Det är väl ingen som bestämmer vem som får vara det eller inte? Inte ordagrant men summerat.

Jag tänker, tänk om vi alla skulle se likadana ut samma hudfärg, hårfärg och längd på håret, samma storlek på kläder och skor? Hur skulle det se ut? Nä, usch vad tråkigt om alla skulle vara precis lika, men frågan är skulle vi då anse oss fula eller vackra och skulle vi anse oss normala då?

Vad är normalt?

För många år sedan var det rätt enkelt att följa ett mode det var väldigt strikt, men idag?

Idag kan vi faktiskt se ut hur vi vill och det verkar inte finnas några begränsningar ibland.

Visst det är många som slaviskt följer modetidningar och det senaste, men varför skulle det vara normalt? Visst ibland är det inte lätt att handla i en affär, men då kan jag ju gå på loppis? Vem är dom att bestämma att vi ska se ut så här?

När det gäller smink och kroppssmyckning, så kan jag ibland undra vad är det som händer här då?

Vem är jag att säga att det där är konstigt, men absolut det händer både till och från att jag undrar hur hen mår där inne i själen. För utsidan ser mer eller mindre ut som en krigsmålning eller som ett lakan?

Jag själv har aldrig varit vacker eller smal.

Jag själv har hatat mig själv många gånger och jag var aldrig den personen som först blivit vald i skolan. Jag blev mobbad och därefter blev jag en självmobbare, men det jag insåg och upptäckte en dag var att jag var lika ”normal” som alla andra.

Men vem vill vara normal? Jag vill vara ett original!

Det jag också insåg var att pynta sig själv på utsidan och pina sig själv det var inte min grej. Nä, jag insåg och förstod att det är där inne i mig själv jag ska blomma ut och bli den vackraste jag kan och detta är något jag ser hos personer som vågar vara sig själva.

För vem vill vara normal? När jag kan bli ett underbart original?

Numera när jag är ute och går eller när jag är i ett sammanhang så försöker jag alltid tänka att å, så där kan man ju också se ut. Där jag istället väljer att hitta min positiva frekvens och se att här kommer en person som vill vara sitt egna underbara original. För vem är jag att säga att hen är onormal?

Det är många som vill bestämma och tycka, men har de egentligen hela sanningen om vad som är normalt? Vi har alla vår sanning och när vi får lite mer sanning till vår sanning, så blir sanningen något mer än den var förut. Så om vi smittas av någons annans originalitet, så kommer min normalitet att förändras och vad är då normalt? Det som var normalt före eller nu?

Sommaren är här och med den är det normalt att ligga på badstranden och bara ha det gott, men för mig är det inte normalt. Nä, för mig som inte tål solen så är det mest trist och tråkigt. Sommaren är här och det ska grillas och absolut det skulle jag också vilja göra, men det är inte det normala i mitt liv.

Så normalt eller inte det är en fråga jag gärna vill skicka med dig i sommar och som jag surrar vidare på 89,3. Nu är det sommarledigt, men vecka 32 återkommer jag igen.